

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

1953

ਮੈਸਰਜ਼ ਵਟਕਿੰਸ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਜੁੱਲੂੰਦੁਕSZ ਸ਼ਹਿਰ- ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਜੁਲੰਦੁਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਜੁਲੰਦੁਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ
1948 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 787

ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ (1910 ਦਾ IX) ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 23 ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ-ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੁਲ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ

4 ਮਈ 1940 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ, ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 0-1-3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਪਤ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 0-1 ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ। -3 ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਸਿਰਫ 82,605 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਣਗਿਣਤ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਯਾਨੀ 37.395 ਯੂਨਿਟ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਉਰਜਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮਾਪ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਰ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬੋਕ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਣ-ਖਰਚੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਕਿ-

(1) ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ;

(2) ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਾਧੂ ਪਲਾਂਟ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ,

(3) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ,

(4) ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਊਰਜਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

(5) ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਲੰਡਨ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿੰਡਿਸ (1), ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਹੈਕਨੀ ਬੋਰੋ ਕੌਂਸਲ (2) ਸ਼ੈਲਾ ਬਾਲਾ ਬੇ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ (3) ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਦਾ ਜੁਲੁੰਦਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੋ ਲਿਮਿਟਡ (4), ਅਤੇ ਸਿੌਂਦਕ ਮੋਹਮਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਮਸਤ ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ(5), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

ਮਿਤੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1948, ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ.ਐਲ. ਤਨੋਜਾ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜੁਲੰਦੂਰ, ਮਿਤੀ 28 ਅਗਸਤ 1946 ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਰ 2.343-10-3 (2.343-10-3) ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕਰਨਗੇ।

ਕੇ.ਐਸ.ਥਾਪਰ, ਐਸ.ਡੀ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਕੇ ਸੀ ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਡੀ ਕੇ ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ 22 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ 333 ਰੁਪਏ ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। -3-9 ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿਰੁੱਧ 2,921-7-9 ਰੁਪਏ।

4 ਮਈ 1940 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਿਮਿਟਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ), ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵਾਟਕਿੰਸ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਜੁਲੰਦੂਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ),

ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ। ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 100 ਕਿਲੋਵਾਟ ਲੋਡ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਖਪਤ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ 0-1-3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਊਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖਪਤ 300,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ 0-1-0 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

4. ਜੇਕਰ ਖਪਤਕਾਰ ਧਾਰਾ (3) ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 120,000 (ਇੱਕ ਲੱਖ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ) ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। 0-1-3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ।

M/s ਵਾਟਕਿੰਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮਿੰਨੀ ਮੇਅਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ Com-ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਊਰਜਾ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਤਰਾ, ਜੁਲਨ-ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ 4 ਮਈ 1945 ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, 2,921-7-9 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ v- ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੁਲਫੰਡਰਥੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਏ

ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ Sup-120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 82,605 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ ਸੀਮਿਤ ਦੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ, ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਲੰਧਰ, ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਇਕਾਈਆਂ, ਯਾਨੀ 37.395 ਯੂਨਿਟ। ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਚੇਅਰ- ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦੋ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਾਵਰ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ gg ਕਿਲੋਵਾਟ ਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਸੀ 100 ਕਿਲੋਵਾਟ ਜਾਂ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਓਵਰ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਊਰਜਾ ਦੀ ਕਾਫੀ ਮਾਤਰਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੋਲ ਫਿਊਜ਼ ਸਨ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਲੈ ਗਏ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਮੁਦਈ, ਇਸ ਲਈ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਧਾਰਾ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ

ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਲੇਮ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਪਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਸੀ ਕਾਫੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ ਊਰਜਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਦਿਓ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਫਿਊਜ਼ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੜਨ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਲੋਡ ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਦੋ ਮੇਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕੰਪਨੀ।

ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਚੀਫ ਇੰਜਨੀਅਰ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 100 ਕਿਲੋਵਾਟ ਦਾ ਲੋਡ ਲੈਣਾ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਹ ਲੋਡ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ. ਸਮਾਂ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ 90 ਕਿਲੋਵਾਟ ਲੋਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਫਿਰਿਊਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੜਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਓਵਰਲੋਡ ਸੀ

ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ. ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਮ. Watkins ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਦੇ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਕਮ-

(1) ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਜੁਲੰਧਰ- ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ 88 ਕਿਲੋਵਾਟ ਦੇ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ v ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 100 ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਕੀਲੋਵਾਟ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਲੰਧਰ ਟ੍ਰੈਕਟ ਕੀਤਾ ਸੀ -?

ਕੰਪਨੀ

(2) ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਤੋਂ ਜੁਲੰਧਰ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ? ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ

(3) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ? ਕਪੂਰ. ਜੇ.

(4) ਰਾਹਤ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ.ਐਲ. ਤਨੋਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਖੋਸਲਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

110 ਕੇ.ਵੀ.ਏ. 85.25 ਐਚਪੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲੋਡ ਕਾਰਨ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਪ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ 39 ਕਿਲੋਵਾਟ ਲੋਡ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਲੋਡ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਪਤਕਾਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 82,605 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 9 ਘੰਟੇ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਤੇ 25 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਔਸਤ ਆਪਰੇਟਿਵ ਲੋਡ 15 ਕਿਲੋਵਾਟ ਲੋਡ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿਚ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ

ਪੱਖ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ, ਪਰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਉਰਜਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਟਕਿੰਸ ਸਹੀ ਮਾਪ- ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਤ ਅਤੇ ਉਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੀ। ਹਾਈਡ੍ਰੋ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲਾਈ ਜਲੰਧਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਤੋਂ ਉਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 333-3-9 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਉਰਜਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 84,456 ਯੂਨਿਟ ਹੋਣ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 2,776-14-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੁਰਸੀ-ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਸੀ। ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੰਪਨੀ, "e ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ge ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਪੂਰ, ਜੇ

"ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 333-3-9 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਾਭ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਪੂਰੀ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇ।"

ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਹ ਮੰਨਿਆ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਖੋਸਲਾ, ਐਸ.ਐਲ.ਏ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਦਾ ਬਿਆਨ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੀ। ਕਾਫੀ ਕਾਫੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬੀ ਐਨ ਕਸ਼ਯਪ ਦਾ ਬਿਆਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਸ੍ਰੀ ਖੋਸਲਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 100 ਕਿਲੋਵਾਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਲੋਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ M/s. ਵਾਟਕਿੰਸ ਜੋ ਉਰਜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੋਅਰ ਅਤੇ ਕਮ- ਡਿਫੈਂਡੈਂਟਸ ਲਈ ਖਪਤ, ਕੰਪਨੀ, ਜੁਲਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਡਰ ਸਿਟੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗਾ।

ਡੀ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਹਮਾਇਤੀ-ਅਪੀਲੈਂਟਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਅਣ-ਉਪਯੋਗੀ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਉਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਆ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ- ਸਿਰਫ ਉਸ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ

ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਹੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਮਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਊਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਦੇਖੋ ਸਿਦੀਕ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) > ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਮਾਪ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਦੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 23, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"22. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸਪਲਾਈ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਲਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਥਾਈ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਹੈ।

23. (1) ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ, ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ। ਪਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦੀ ਉੱਚ ਵਿਧੀ ਲਾਗੂ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਊਰਜਾ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(a) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਅਸਲ ਮਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ

(b) ਬਿਜਲਈ ਮਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ

(c) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ

(4) ਉਪਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਕਲਾਜ਼ ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ੁਲ੍ਹੰਦੂਰ ਵਿੱਚ ਹੋਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨ ਆਫ ਦਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(a) ਖਪਤਕਾਰ ਦਾ ਲੋਡ ਕਾਰਕ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਉਸਦੇ ਲੋਡ ਦਾ ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ, ਜਾਂ

(c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਊਰਜਾ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਖਪਤ, ਜਾਂ

(d) ਉਹ ਘੱਟੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਧਾਰਾ, ਧਾਰਾ XI-A, ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਵਾਇਤੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ

"XI-A. ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਊਰਜਾ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਊਰਜਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ। ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਵਿੱਚ ਨਿਊਨਤਮ ਚਾਰਜ ਲਬੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਹਰੇਕ ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮੇਨ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਾਪਸੀ (ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਦੇਖੋ)

M/s ਵਾਟਕਿੰਸ ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਜੀ- ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ [ਲੰਡਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੰਪਨੀ]। ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਊਡਿਸ (1) ਜੇ. ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਬਿਜਲੀ v ਲਈ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੁਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ ਸਿਸਟਮ ਜੁਲੰਦੂਰ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲਾਈਟ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਇਸ ਦੇ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਐਡਵਾਂ-ਥਰੂ ਚੇਅਰ-ਟੇਜ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਊਰਜਾ ਲਈ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੌਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਆਉਟਪੁੱਟ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸੀਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ "ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਲੋਡ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲੋਡ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ। ਟਰਮੀਨਲਾਂ ਨੂੰ "ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਕਾਰਕ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਵਰ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਹਲਕੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਲੋਡ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਕਾਰਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਲੋਡ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰੀਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਹੈਕਨੀ ਬੋਰੋ ਕੌਂਸਲ (2) ਵਿੱਚ ਐਸਟਬਰੀ, ਜੇ. ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਤੋਂ X ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ IX (2) ਵਿੱਚ। ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਐਨਰਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੇਅਰਸ ਲਾਅ ਦੇ ਪੰਨਾ 329 'ਤੇ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਸਮੇਤ) ਅਜਿਹੀ ਊਰਜਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ। ਧਾਰਾ IX ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ VI ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਅੰਤਰੀਵ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ IX(1)(b) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧੂ M/s. ਵਾਟਕਿੰਸ ਪਲਾਂਟ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪੀ^ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੀਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ- ਕੋਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਘੱਟ ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਹੈ। ਲਿਮਟਿਡ, ਦਾ ਬਣਾਇਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਮੈਨ ਆਫ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੀਰੇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ p. 79, ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ-

"ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।" ਉਸਦਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ

ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਆਮ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਧਾਰ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮੇਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਊਰਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

M/S, ਵਟਕਿੰਸ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਨ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਊਰਜਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ

ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਰਚੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਖਪਤਕਾਰ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮਿੱਤਰ, ਜੇ., ਸ਼ੈਲਾ ਬਾਲਾ ਰੇ ਵੀ. ਚੇਅਰਮੈਨ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ (1) ਨੇ ਪੀ. 1051. ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਘੱਟ ਦਰ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ, ਖਪਤਕਾਰ ਦਾ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ, ਉਸ ਦੇ ਲੋਡ ਦਾ ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੱਸੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਊਰਜਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਖਪਤ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਥੋਕ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ।

ਮੈਂ ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਡਿਸ (2), ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਸੀ-

"ਉਪਰੋਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਹਰੇਕ ਯੂਨਿਟ ਲਈ ਵਪਾਰਕ ਯੂਨਿਟ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਆਈਡੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ" ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਹਰੇਕ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਠ-ਮੋਮਬੱਤੀ ਪਾਵਰ ਲੈਂਪ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲਾਰਡ ਅਲਵਰਸਟੋਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਵਰਤਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਚੈਨਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਰਾਇਆ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਡਾਰਲਿੰਗ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਐਮ. ਵਾਟਕਿੰਸ ਨੇ ਮੇਅਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ ਦੇ ਖੰਡ 29 29 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਜੁਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ v

"ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਖਪਤਕਾਰੀ ਜੁਲੰਦੂਰ ਨੇ ਕੰ-ਪੀ' ਕੰਪਨੀ ਟ੍ਰੈਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਲੋਕਟ੍ਰਿਕ ਸੁਪਰਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕਲ ਊਰਜਾ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ, ਕੰਪਨੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਲਿਮਿਟਡ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੁਲੰਦੂਰ, ਸੁਮੇਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਭਾਵੇਂ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮਾਪ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ੁੱਧ ਕਮਾਈ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਕੀਮਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਸੋਨੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਇੱਕ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਮੇਸਰਸ ਅਮੀਨ ਚੰਦ-ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਦਿ ਜੁਲੰਦੂਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਪੀ. 13 ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਲਾਨਾ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਰਿਟਰਨ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਕੜਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੋਲ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ

ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 0-1-3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੈਂ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ (1) ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (2) ਸਬੂਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਊਰਜਾ ਦੇਣ ਦਾ (3) ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝੌਤੇ (4) ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ

ਵਾਧੂ ਪਲਾਂਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ (5) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਫਲਸ਼ੇ, ਜੇ.-- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Jaswinder Kaur Translator